

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616200834
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3616200834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľa Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, proti odporcovi I. B., L.. XX.X.XXXX, bytom Ž. L. L. XXX, štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 733 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 303 eur s úrokom z omeškania ročne vo výške 5,05 % ročne od 22. 01. 2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku návrh zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným 1.3.2016 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 733 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 22.01.2016 do zaplatenia zo sumy 733 eur a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že 29.5.2013 uzavrel ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500 eur. Odporca podpisom na zmluve potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Celková čiastka, ktorú bol odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola 672,50 eur. Spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere 29.5.2013 odporca uzavrel aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej bol povinný navrhovateľovi zaplatiť za poskytnutú službu 257,50 eur. Celková čiastka, ktorú bol odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluve o zabezpečení splátok úveru, bola 930 eur. Pred postúpením zmlúv na oddelenie vymáhania pohľadávok navrhovateľa odporca dlhoval z vyššie uvedených zmlúv 733 eur. Odporca si svoje záväzky voči navrhovateľovi z vyššie uvedených zmlúv riadne a včas neplnil a napriek výzve z 22.1.2016 dlžnú sumu vo výške 733 eur doposiaľ neuhradil. Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Na výzvu súdu z 5.5.2016, aby navrhovateľ predložil súdu výpis z účtu, z ktorého bude preukázateľne zrejmé, kedy a koľko odporca na úver zaplatil, reagoval navrhovateľ predložením platobnej histórie k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX a zmluvy o zabezpečení splátok úveru z 29.5.2013 a doplnením návrhu, v ktorom uviedol, že splatnosť záväzkov z 29.5.2013 bola k 30.7.2014, t. j. uplatňuje si dlžnú sumu 733 eur až po lehote splatnosti. Uplatnenie úroku z omeškania odo dňa vyhotovenia/zaslania výzvy predstavuje zjednodušený model uplatňovania úrokov z omeškania tak, aby bolo možné hospodárne vymáhať bez zložitého modelu započítavania. Navrhovateľ ďalej poukazoval na to, že úver sa za podmienok vyššie uvedených zmlúv poskytol na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy a konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň

60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyžaduje uvedenie dátumu, ale vyžaduje len uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. V slovenskom jazyku pojem "termín" a "dátum" nie sú synonymami. Pojem "termín" vymedzuje čas, v ktorom treba niečo splniť. Pojem "dátum" však vymedzuje konkrétny časový údaj v podobe deň, mesiac, rok. Zmluvu o zabezpečení splátok úveru považuje za zmluvu akcesorickej povahy k zmluve o úvere. Je podmienená predchádzajúcim poskytnutím úveru na základe zmluvy o úvere. Táto podmienenosť však nie je obojstranná, pretože existencia úverového vzťahu nie je podmienená existenciou zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Zdôraznil, že zákazník sa sám rozhodol osloviť spoločnosť s požiadavkou o poskytnutie úveru, rovnako tak sa slobodne rozhodol, že v prípade poskytnutia úveru si želá využívať doplnkovú službu, ktorú spoločnosť poskytuje na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru a splácať splátky úveru priamo vo svojej domácnosti alebo na inom mieste, ktoré mu zrovna vyhovuje. Vyberanie splátok úveru na mieste určenom zákazníkom prostredníctvom obchodného zástupcu spoločnosti predstavuje nadštandardné služby, ktoré si zákazník mohol zvoliť sám, a to ako doplnkovú službu, a preto náklady s tým spojené podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa nezahŕňajú do výpočtu RPMN. Do výpočtu RPMN vstupujú len položky, ktoré sú súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa, spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže doplnková služba je poskytovaná na základe zmluvy, ktorú spotrebiteľ uzavrieť nemusí, nevstupuje odplata za túto službu do RPMN. Na podporu svojho tvrdenia navrhovateľ poukazoval na rozhodovacia činnosť niektorých prvoinštančných súdov v obdobných veciach (rozsudok OS Bratislava II z 2.12.2013, sp. zn. 8C/74/2012, rozsudok Okresného súdu Prešov z 3.11.2014, sp. zn. 25C/160/2014).

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP") vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože podľa názoru súdu bolo možné vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľom a ide o tzv. drobný spor (§ 200ea ods. 1 OSP). Podľa § 156 ods. 3 OSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd 23.5.2016 na svojej úradnej tabuli (č.l. 18 spisu).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, konkrétne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 29.5.2013 (ďalej len "zmluva o spotrebiteľskom úvere"), zmluvou o zabezpečení splátok úveru z 29.5.2013, predžalobnou výzvou z 22.1.2016, platobnou históriou k zmluve o spotrebiteľskom úvere a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že táto bola uzavretá medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom 29.5.2013. Na jej základe navrhovateľ poskytol pri podpise zmluvy odporcovi bezúčelový, hotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 500 eur. Odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi poskytnutý úver v sume 672,50 eur. Podľa zmluvy sú celkové náklady spotrebiteľa tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38 % ročne zo sumy úveru, t. j. vo výške 72 eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 100,50 eur. RPMN bola určená vo výške 70,38 % a priemerná hodnota RMN bola v zmluva určená vo výške 48,52 %. Spotrebiteľ sa zaviazal úver zaplatiť v 60-tich týždenných splátkach s tým, že výška každej splátky od prvej po predposlednú je vo výške 11,21 eur a výška poslednej splátky je 11,11 eur. Úver sa podľa zmluvy poskytol na dobu 60 týždňov s tým, že konečná splatnosť úveru a dlžnej sumy bola určená ako "siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia" zmluvy.

Zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru súd zistil, že táto bola uzavretá tiež 29.5.2013 medzi navrhovateľom a odporcom. Jej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní služby spočívajúcej v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ku ktorému sa viaže, a v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru. Prevzatie peňažnej hotovosti sa malo uskutočniť v mieste trvalého pobytu zákazníka, resp. v inom mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán. Klient sa zaviazal, že za poskytnutie služby poskytovateľovi zaplatí odmenu vo výške 257,50 eur, a to v pravidelných 60-tich týždenných splátkach s tým, že 59 splátok bude vo výške 4,29 eur a posledná splátka vo výške 4,39 eur. Splatnosť splátok odmeny bola dohodnutá so splatnosťou pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Podľa článku II. zmluvy o zabezpečení splátok úveru táto zmluva je uzavretá na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorého splátky sú predmetom poskytovanej služby.

Z platobnej histórie k zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru súd zistil, že odporca uhradil spolu sumu 197 eur.

Listom z 22.1.2016 označeným ako predžalobná výzva navrhovateľ vyzval odporcu k úhrade záväzku.

Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a písm. k/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník" alebo "OZ") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa 52a Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len "nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere upravená v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere napĺňa znaky aj zmluvy o úvere (čo je aj daný prípad) podľa Obchodného zákonníka, je potrebné použiť Obchodný zákonník ako všeobecný predpis voči zákonu o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava spotrebiteľského úveru obsiahnutá v zákone o spotrebiteľských úveroch a právna úprava úverovej zmluvy obsiahnutá v Obchodnom zákonníku sa navzájom nevylučujú. Súčasne súd túto zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 ustanovuje náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, pričom neuvedenie vybraných z nich (zrejme tých najpodstatnejších) ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Súd po posúdení zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania konštatuje, že v nej chýba náležitosť zakotvená v § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd má za to, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť v zmluve presne určený konkrétnym dátumom, pretože ak zákonodarca ako vyslovenú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (a to popri ďalšej náležitosti zakotvenej pod písm. k/ - údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), tak nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k tomuto údaju sám dopracovával výkladom a výpočtom. Ďalšou v zmluve absentujúcou náležitosťou je údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľskom úvere (náležitosť zmluvy formulovaná ako "výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", nie ako "výška, počet a termín splátok") je zjavné, že každá zo zložiek splátky (istina, úroky, poplatky) má byť vyčíslená samostatne. Zo zmluvy musí byť zrejmé, akú časť tej - ktorej splátky pripíše dodávateľ na úhradu istiny, akú časť na úroky a akú časť na poplatky. Uvedený údaj má spotrebiteľa ešte pred podpisom zmluvy informovať o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania túto náležitosť neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky splátky ako celku. Z takejto súhrnnej splátky nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivéj splátky predstavuje splátka na istinu úveru, koľko na úroky a koľko na poplatky.

Pre absenciu týchto náležitostí sa spotrebiteľský úver, ktorý poskytol navrhovateľ odporcovi, považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd podotýka, že na to, aby sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru je odporca povinný vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami (500 eur) a sumou peňažných prostriedkov, ktoré odporca navrhovateľovi už vrátil, t. j. sumou 197 eur. Túto sumu súd zistil z prehľadu platobnej histórie k zmluvám.

Čo sa týka zmluvy o zabezpečení splátok úveru, táto bola uzatvorená medzi účastníkmi konania v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. Z predmetnej zmluvy je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti so spotrebiteľským úverom, na zánik ktorej, resp. na splnenie záväzkov z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda nejde o samostatnú zmluvu, ale o zmluvu závislú (§ 52a ods. 2 OZ). Je to zvýraznené okrem iného aj tým, že odmena za poskytnutie služby bola splatná v mesačných splátkach spolu so splátkami spotrebiteľského úveru. V dôsledku toho odporca mal zaplatiť, pokiaľ ide o 1.-59. splátku, navrhovateľovi fakticky nie v zmluve uvádzaných 11,21 eur týždenne, ale celkovo 15,50 eur (11,21 € + 4,29 €), práve vďaka zmluve o zabezpečení splátok úveru. Cena za poskytnutú službu predstavuje viac ako 51 % poskytnutého úveru (istiny úveru). Dojednaná výška odmeny je neprimeraná nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia podľa zmluvy o zabezpečení splátok

úveru, ale aj vo vzťahu k poskytnutému úveru. Predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru bolo jednak vyberanie splátok v mieste trvalého pobytu zákazníka, resp. v inom mieste určenom po vzájomnej dohode zmluvných strán a v bezodkladnom použití vybraných peňažných prostriedkov na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru. Súd podotýka, že zúčtovanie splátok je bežnou službou, ktorú poskytujú banky i nebankové subjekty a ktorú by mala pokrývať odplata za úver. Čo je dlžníkovi poskytované v zmysle tejto zmluvy "na viac" je výber splátok v mieste trvalého pobytu, resp. na dohodnutom mieste. Z rozhodovacej činnosti v obdobných veciach je pritom súdu známe, že takéto služby neboli odporcom poskytované. Súd vzhľadom na uvedené uzavretú zmluvu o zabezpečení splátok úveru považuje prinajmenšom za právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, pretože skutočným účelom predmetnej zmluvy je takýmto spôsobom (budiacim na prvý pohľad zdanie, že ide o samostatný zmluvný vzťah nepodmieňujúci uzavretie úverovej zmluvy) navýšiť odplatu za poskytnutý úver, a to o viac ako o 100 %, tak aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve. Týmto spôsobom dochádza z jeho strany aj k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto tento právny úkon možno aj z tohto dôvodu vyhodnotiť ako neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch striktné vyžaduje, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená popri ďalších náležitostiach celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 1 písm. j). Odmena dojednaná v zmluve o zabezpečení splátok úveru nepochybne predstavuje ďalšie poplatky spojené s poskytnutím úveru, ktoré sú účelovo sústredené do inej zmluvy (zmluvy o poskytovaní domáceho servisu). Takýmto spôsobom navrhovateľ dosiahol aj to, že uvedená odmena, keďže nie je odplatom, ale odmenou nadštandardné služby, sa nezapočítavala ani do výpočtu RPNM v zmluve o spotrebiteľských úveroch, čo znamená, že údaje povinne vyžadované v zmluve o spotrebiteľskom úvere pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemohli byť uvedené v správnej výške.

Z priznanej sumy 303 eur s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania v žalovanej výške 5,05 % od 22.1.2016 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti žalovaných nárokov súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Keďže odporca mal v danej veci úspech len čiastočný (58,66 %), mala by sa mu priznať náhrada trov konania zodpovedajúca jeho úspechu vo veci. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvej vety OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, a teda sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.